

STANISŁAW BRZEZINA

Official Number	76782
Rank	polski: płk pil./317 DM; DSP/ brytyjski: G/C
Date of birth	1904-03-05
Date of death	1946-02-13
Cemetery	Orpington (St. Mary Cray) Cemetery Wsp. 51.393671, 0.118723
Grave	War Graves Plot E Div 3 Grave 94.
Photo of grave	<p>The photo shows a white, upright gravestone for Stanisław Brzezina. The inscription on the stone reads: "PLK S. BRZEZINA 74 SODN 13TH FEBRUARY 1946 AGE 41 POLISH FORCES". Below the text is a relief of the Polish eagle. The stone is set in a grassy area with some flowers in the foreground.</p>
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Księga lotników polskich..." O. Cumft, H.K. Kujawa

"Ku czci..." Zbiorowa

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie: Clive.

Stanisław Brzezina przyszedł na świat w Łodzi 5 marca 1904 r. W 1925 r. rozpoczął swoją przygodę z wojskiem. Tego roku przekroczył mury Oficerskiej Szkoły Lotnictwa w Grudziądzu. Promowany został jako obserwator w 1927 r. Była to I promocja z 11 lokatą. Swój pierwszy przydział otrzymał do Poznania. Tu stacjonował 3 Pułk Lotniczy. Z niego został skierowany do Dębłina. Po ukończeniu kursu pilotażu w Centrum Wyszkożenia Oficerów Lotnictwa przydzielony został do Torunia. W grodzie Kopernika trafił do 4 Pułku Lotniczego. Nie pozostał w nim długo. Upomniął się o niego Dęblin. Był potrzebny w Szkole Orląt jako instruktor. Jako szef pilotażu pełnił obowiązki w Szkole Podchorążych Rezerwy Lotnictwa. Na dwa lata przed wybuchem II wojny światowej został komendantem Wyższej Szkoły Pilotażu w Grudziądzu. Następnie przeszedł na to samo stanowisko w Ułężu.

Z chwilą wybuchu wojny znalazł się między obrońcami Dębłina. Po wrześniowej klęsce dzieląc swój los z pozostałymi lotnikami przedostał się do Rumunii. Z niej ruszył do sojuszniczej Francji. Z niej odpłynął do Wielkiej Brytanii. To właśnie na Wyspie Ostatniej Nadziei otrzymał skierowanie do 5 OTU. Po odbyciu niezbędnego przeszkolenia w Aston Down znalazł się wśród lotników RAF. Latał w 74 Dywizjonie Myśliwskim. Razem z nim wziął udział w Bitwie o Anglię. 13 sierpnia 1940 r. mógł zapisać na swoje konto zestrzelenie dwóch niemieckich bombowców. Ale zaliczono mu 1 pewny i 1 prawdopodobny. Sam w czasie tej walki został zestrzelony. Ratował się skokiem na spadochronie.

Pod koniec września 1940 r. został odwołany do formowania polskiego dywizjonu myśliwskiego. Organizował 317 Dywizjon "Wileński". Dowodził nim od 20 lutego do 6 sierpnia 1941 r. W tym czasie powiększył konto swoich zestrzeleń. 11 lipca 1941 r. w locie nad Francją zubożył Luftwaffe o jednego myśliwca.

W sierpniu 1941 r. objął dowodzenie 2 Polskim Skrzydłem Myśliwskim. Odszedł z tego stanowiska w dniu 24 grudnia 1941 r. Rozpoczął swoją edukację. Trafił do Wyższej Szkoły Lotniczej za oceanem. Po powrocie Stanów Zjednoczonych pełnił obowiązki dowódcy lotniska w Heston. Przez czas pewien wykładał w Peebles w Wyższej Szkole Lotniczej.

Na dwa lata przed końcem wojny został szefem Sztabu Polskich Sił Powietrznych. Natomiast od 19 września 1945 r. był oficerem łącznikowym przy Głównym Dowództwie Brytyjskich Okupacyjnych Sił Powietrznych.

Zginął w wypadku lotniczym 13 lutego 1946 r. Tego właśnie dnia odbywał tradycyjny lot służbowy z okupowanych Niemiec do Wielkiej Brytanii. Douglas Dakota którym leciał, rozbił się. Stanisław Brzezina został pochowany na cmentarzu w St. Mary w Orpington.

Opracowanie: Konrad RYDOŁOWSKI

Brzezina Stanisław urodził się w m. Łódź w rodzinie Wacława Edwarda i Marianny Brzeziniów (W. Grudniak).